

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.028/2017/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter bíró

A felperesek: kk. I.rendű felperes neveI. rendű (II.rendű felperes címe)

II.rendű felperes neveII. rendű (II.rendű felperes címe)

III.rendű felperes neveIII. rendű (II.rendű felperes címe)

Az I. rendű felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

A II. és III. rendű felperesek képviselője: Dr. ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

A felülvizsgálati kérelem száma: 15., 16.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. szeptember 13-án kelt 9.K.27.193/2016/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.193/2016/14.számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.-II.-III. rendű felperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.-II.-III. rendű felperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 70.000.-

(hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A budaörsi ... hrsz.-ú ingatlan II. és III. rendű felperesek, míg a ... és ... hrsz.-ú ingatlanok I. rendű felperes tulajdonában állnak. I. rendű felperes a II. rendű és III. rendű felperesek kiskorú gyermeke. II. és III. rendű felperesek még 2000. április 10-én jogerősen engedélyt kaptak Budaörs, ..., ... hrsz. alatti ingatlanokra iker mezőgazdasági épület építésére, majd a használatbavételi engedélyt 2002-ben 11202/2002. számon kapták meg.
- [2] Hatósági ellenőrzés keretében 2012. augusztus 9-én megállapította az elsőfokú hatóság, hogy a fent jelzett hrsz.-ú ingatlanokon a használatbavételi engedélytől eltérő méretű épület áll, ezért határozatával 2012. november 21-én kötelezte II. és III. rendű felpereseket, hogy a ... hrsz.-ú ingatlanokon meglévő gazdasági épület ... hrsz.-ú ingatlanokon épült 6,60 X 20,70 méter bruttó alapterületű, földszintes bővítményét („nyugati szárny”) és a hozzá csatlakozó 2,89 méter hosszú úgynevezett „nyaktag” épületrészt bontsák le a határozat jogerőre emelkedésétől számított 90 napon belül, továbbá kötelezte II. és III. rendű felpereseket, hogy a ... hrsz.-ú ingatlanokon épült valamennyi bővítménynek a használatát azonnali hatállyal szüntessék meg. Rögzítette a határozat, hogy a kétszintes gazdasági épülethez északhoz csatlakozó földszintes épület 2000-ben már állt. Az elkészülte óta több mint 10 év eltelt, így a szabálytalanság tekintetében az elsőfokú szervnek eljárási jogosultsága nincs. Rámutatott továbbá, hogy a megvalósult beépítettség hatszorosa a megengedettnek, mely közérdeket sért, figyelemmel a vonatkozó építési jogszabályokra. A használatbavételi engedéllyel rendelkező kétszintes gazdasági épület valamennyi bővítményét használják, ezért a használat azonnali hatályú megszüntetéséről is döntött.
- [3] A határozat ellen II. és III. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyet azonban az alperes 2013. január 31-én kelt, TED/EH/193-2/2013. számú határozatával akként változtatott meg, hogy a rendelkező részben a Budaörs, hrsz. alatti ingatlanokon álló épület részleges bontására adott határidőt a döntés jogerőre emelkedésétől számított 120 napban. A ... hrsz. alatti bővítmények használatának megszüntetését pedig a döntés jogerőre emelkedésétől számított hatállyal állapította meg. Rámutatott, az a körülmény, mely szerint a felperesek telekalakítás iránti kérelmet terjesztettek elő, a döntést nem befolyásolja, ezért az eljárás felfüggesztése nem indokolt. A három telek egyesítésével kialakuló 3385 négyzetméter alapterületű telken a Helyi Építési Szabályzat szerint nem helyezhető el lakóépület

rendeltetésre szolgáló épület. A perbeli ingatlanokon álló lakóépület fennmaradása a M-K övezetben ingatlannal rendelkező - és az övezeti előírásokat betartó - jogkövető telektulajdonosok érdekeit sérti, így az épületre a fennmaradási engedély a közérdek sérelme miatt sem adható meg.

A kereseti kérelem és az elsőfokú ítélet

- [4] A határozat ellen felperesek keresetet terjesztettek elő, lényegében a fellebbezésükben foglaltakkal azonos indokkal. Kérték az alperes határozatának hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra is kiterjedően és új eljárást elrendelni vagy a határozatot megváltoztatni.
- [5] Az elsőfokú bíróság 9.K.28.029/2014/6. szám alatt csak II. és III. rendű felperesek keresetét elutasította. Az elutasító ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelem nyomán eljáró Kúria Kfv.II.37.517/2015/4. számú végzésével a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Kifejtette, hogy az eljáró bíróság nem észlelte, hogy a keresetet felperesként nem csak szülők, hanem a kiskorú gyermek is előterjesztette. A kiskorú gyermek peres eljárásban félként történő szerepeltetése amiatt is hangsúlyt kap, mert ha kizárólag II. és III. rendű felperes, aki a jogvitát kezdeményezte, akkor a kiskorú érdekeinek védelme a perben fel sem merülhet, mivel a szülők a saját és kiskorúval - állításuk szerint is - ellentétes érdekei védelmében léptek fel. Ugyanakkor ha a kiskorú is felperes, akkor az elsőfokú bíróságnak el kellett volna döntenie, hogy felmerül-e bizonyításra szoruló tény a kiskorú érdekében, ez okból feloldható-e a keresetváltoztatás tilalma.
- [6] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a kiskorú számára eseti gyámot rendelt ki. A perben a kiskorú is I. rendű felperesként szerepelt. A megismételt eljárásban a bíróság a felperesek keresetét ismét elutasította. Kifejtette, hogy a perbeli ügyben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.), az építésügyi hatósági eljárásokról és építési hatósági ellenőrzésekről szóló 193/2009. (IX.15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Engr.) és Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testületének, Budaörs egyes területeire vonatkozó helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló 42/2005. (IX.22.) rendelete (a továbbiakban: HÉSZ) vonatkozó rendelkezései az irányadók. Így felhívta a bíróság az Étv. 38. § (1) bekezdését, 48. § (2) bekezdés a) pontját, (7) és (9) bekezdését, Engr. 39. § (1) bekezdését. A HÉSZ szerint a perbeli ingatlanok M-K jelű „kertés mezőgazdasági terület” övezetbe tartoznak. Rögzítette, hogy az építésügyi hatóság az intézkedésre nyitva álló szubjektív 2 éves és objektív 10 éves határidőt nem mulasztotta el. Hangsúlyozta, a telekalakítási eljárás nem alkalmas azon joghatás kiváltására, hogy szabályossá tegye a felépítményt. A

HÉSZ 63. § (2) bekezdése kimondja, hogy lakó funkció kizárólag a 6000 négyzetmétert meghaladó ingatlanokon helyezhető el. A perbeli esetben a három telek az egyesítése esetén sem fogja elérni a 6000 négyzetmétert, az csupán 3385 négyzetméter alapterületű ingatlant keletkeztet.

- [7] Nem jogos a felperes hivatkozása arra sem, hogy a fennmaradási engedély kiadása ne sértene közérdeket. A bíróság álláspontja szerint az Étv. 48. § (2) bekezdés b) pontja ismeretében a HÉSZ előírásait megsértő cselekmények a közérdekbe ütköznek. Nem fogadta el továbbá a bíróság az I. rendű felperes képviselőjében eljáró eseti gyám álláspontját sem, mely szerint a közigazgatási hatóság jogszabályt sértett azzal, hogy a közigazgatási eljárás bizonyítási szakaszában, majd a döntés hozatalban nem vette figyelembe I. rendű felperes tulajdonosi érdekeit, azzal, hogy a kiskorú szüleit bontásra kötelezte, és nem vizsgálta ezzel összefüggésben a gyermek jogait, figyelemmel a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 2. § (1) bekezdésére. A bíróság részletesen levezette, hogy az első fokon eljáró közigazgatási hatóság minden szükséges intézkedést megtette annak érdekében, hogy biztosított legyen I. rendű felperes képviselője a közigazgatási eljárásban. A VIII-1435/2012. számú elsőfokú közigazgatási eljárás során nem érkezett olyan bejelentés II. és III. rendű felperesek, tehát a szülők, mint törvényes képviselők részéről, amely érdekellentétre utalt volna. Az elsőfokú határozat elleni fellebbezés mellé csatolt meghatalmazást a szülők a kiskorú nevében is adták. A fellebbezésben szintén nem szerepel érdekellentétre vonatkozó nyilatkozat. Nem helytálló azon érvelés, miszerint a kiskorú nélkül zajlott le az eljárás, hiszen a szülők a közigazgatási eljárásban, mint törvényes képviselők, részt vettek. A Kúria végzésének fényében is az állapítható meg, hogy nem történt jogszabálysértés a közigazgatási eljárásban a kiskorú vonatkozásában.
- [8] Az elsőfokú hatóság kizártságát nem alapozhatja meg az, hogy a perrel érintett ingatlannal szomszédos ingatlan az önkormányzat tulajdonában áll.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélettel szemben mind a kiskorú I. rendű felperes képviselőjében eljáró eseti gyám, mind pedig II. és III. rendű felperesek jogi képviselőjük útján felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A II. és III. rendű felperesek továbbra is kifogásolták a kiskorú ügyfél nem megfelelő képviselőjét a hatósági eljárásban. Felperesek szerint a hatóságok vizsgálatának érdemben ki kellett volna terjedni arra a kérdésre, hogy a kiskorú és szülei között milyen érdekellentét lelhető fel, miután I. rendű felperes tulajdonában volt két olyan ingatlan, II.-III. rendű felperes tulajdonában volt a harmadik, amelyeket a bontási kötelezettség érintett. Érdekellentét áll fenn az ügyfelek között abban a

tekintetben, hogy mely ingatlan-nyilvántartási albetétén elhelyezkedő építményből mit, illetőleg mekkora részt bontsanak el adott esetben. E körben utaltak még a gyámhatóságról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997 (IX.10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 132. § (3) bekezdésére, mely szerint a gyámhivatal eseti gondnokot rendel akkor is, ha korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképtelen személy és törvényes képviselője között érdekellentét áll fenn. Felhívták a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (1) és (7) bekezdését azzal, hogy egyértelműen az ő álláspontjukat támasztja alá az új peres eljárás során történt eseti gyám kirendelés. Az építési hatóságnak azt a kérdést kellett volna megvizsgálatnia a gyámhatósággal, hogy a közös tulajdonra tekintettel fennáll-e érdekellentét, és amennyiben igen, intézkedni kellett volna az eseti gyám kirendelése érdekében. Abban látták fennállni az érdekellentétet, hogy a szülők kettős jogviszonyban voltak, amelyre tekintettel a hatóságnak már hivatalból kellett volna intézkednie.

- [10] Okfejtésük szerint önmagában az a körülmény, hogy az építkezés a HÉSZ előírásaiba ütközött, még nem azonos a közérdek sérelmével, abban az esetben ugyanis, hogy ha ez így lenne, akkor minden szabálytalan építkezés egyben a közérdeket is sértené, miáltal a fennmaradási engedély intézménye létjogosultságát veszítené. A közérdek sérelmének olyan mértékűnek kell lennie, amelynek ellensúlyoznia kell a bontás által elrendelt joghátrányt is.
- [11] A bíróság megalapozatlanul mellőzte a kizárással kapcsolatos érvek figyelembe vételét is, mert az ügyben jelentkező abszolút kizárási okra tekintettel az elsőfokú építésügyi hatóság nem járhatott volna el, figyelemmel a Ket. 42. § (5) és (6) bekezdésére, illetőleg másodlagosan a 42. § (3) és (6) bekezdésére. A kizárási ok nézetük szerint az, hogy a perrel érintett ingatlan közvetlen szomszédságában lévő budaörsi, ... hrsz.-ú telek önkormányzati tulajdon, amely egy másik ügyben abszolút kizárási ok volt.
- [12] Az I. rendű felperes képviseletében eljáró eseti gyám ugyancsak az ítélet felülvizsgálatát, annak hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte, azaz, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasítsa. Kifejtette, hogy a gyámhatóság bevonásával gondoskodni kellett volna a kiskorú részére eseti gyám kirendeléséről és úgy folytatni le az eljárást, tekintettel arra, hogy érdekellentét állt fenn a kiskorú és a szülei között. Az érdekellentét mibenlétét a következőképpen fogalmazta meg:
- „1. az egyik fél többletjogokkal élve, mintegy érdekellentétben állva kikerülhesse, háttérbe szoríthassa, kijátszhassa a másik fél jogait, (jogos) érdekét, 2. az egyik fél némán eltűrhesse, élvezhesse annak örömét, hogy harmadik személy, pl. a hatóság ilyen

eljárása következtében előnyre tesz szert a másik fél rovására”.

- [13] Lényegében a kiskorú érdekséreleme abban áll, hogy a bontási kötelezettség az általa is részben lakott épületrészt is érinti. Ugyancsak vitatta, hogy közérdek sérelem állna fenn. Alkalmazni kellett volna az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 2016-ban módosított 29. §-ában foglaltakat, amelyek lényegében a beépítési lehetőséget legalizálják a felperesi ingatlan tekintetében a beépítési mérték vonatkozásában. Fennállni látta az elsőfokú hatóság kizártságát, egyezően II. és III. rendű alperessel
- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [16] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésnek nincs helye. A felülvizsgálat tárgya az elsőfokú jogerős ítélet törvényességének vizsgálata.
- [17] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okokból nem jogszabálysértő.
- [18] A Kúria mindenekelőtt azt rögzíti, hogy az elsőfokú jogerős ítélet megismételt eljárás során a Kúria Kfv.II.37.517/2015/4. számú végzésében foglalt iránymutatás alapján folyt le. Ebben az ítéletben a Kúria egyebek között rögzítette, hogy: „a megállapított tények szerint az eljárás bírósága nem észlelte, hogy a keresetet felperesként nem csak a szülők, hanem a kiskorú gyermek is előterjesztette, sőt a per szünetelése során a kiskorú és szülei együttesen kérték az eljárás folytatását”. Továbbá kifejtette az ítélet, hogy: „a bíróság nem is vizsgálta, hogy a kiskorú felperesnek a hatósági döntés érintette, s ha igen milyen körben a jogait, őt lehet-e hatósági kötelezés hiányában a Pp. 327. § (1) bekezdés alapján felperesnek tekinteni vagy sem. A jogerős ítélet a kiskorú ingatlantulajdonos kereseti kérelméről nem döntött, mely okból sérti a Pp. 213. § (1) bekezdését.”
- „A kiskorú peres eljárásban félként történő szerepeltetése miatt is hangsúlyt kap, mert ha kizárólag az I. és II. rendű felperes, aki a jogvitát kezdeményezte, akkor a kiskorú érdekeinek védelme a perben fel sem merülhet, mivel a szülők a saját és kiskorúéval állításuk szerint is ellentétes érdekei védelmében léptek fel, a szülői érdekeltségi kör nem terjed ki a velük ellentétes érdekekkel rendelkező kiskorú érdekeire, keresetösségi joguk e körben tehát korlátozott. Ugyanakkor ha a kiskorú is felperes, akkor az elsőfokú

bírósának el kellett volna döntenie, hogy felmerül-e bizonyításra szoruló tény a kiskorú érdekében, ez okból feloldódhat-e a keresetváltoztatás tilalma.”

- [19] Az idézett okból a Kúria az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és azzal utasította új eljárásra az elsőfokú bíróságot, hogy a kiskorú kereseti kérelméről is döntsön a megismételt eljárásban a rögzített szempontok szerint.
- [20] A Kúriának jelen felülvizsgálati kérelem elbírálása során mindenek előtt arról kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a Kúria hivatkozott ítéletében foglalt iránymutatás szerint járt-e el. A Korm. rendelet 132. § (1) és (3) bekezdése szerint a gyámhivatal az (1) bekezdés c) pontjában meghatározottakon túl eseti gondnokot (jelen esetben gyámot) rendel ki akkor is, ha a) a korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképtelen személy és törvényes képviselője között érdekellentét áll fenn (Ptk.225. § (1) bekezdés), vagy a törvényes képviselő már tényleges akadály miatt nem járhat el, illetve a szülő nem láthatja el a gyermek törvényes képviselőjét. Az elsőfokú bíróságnak tehát azt kellett megítélnie, hogy a közigazgatási eljárásban volt-e olyan érdekellentét, ami miatt a szülők nem láthatták el a kiskorú törvényes képviselőjét, és ez okból sértett-e a hatóság jogszabályt azzal, hogy a közigazgatási eljárásban nem rendelt ki eseti gyámot. A Kúria rögzíti, hogy nem volt jogszerűtlen az elsőfokú bíróság döntése, amikor úgy ítélte meg, nem sérült a jogszabályi előírás azzal, hogy a közigazgatási eljárásban a kiskorú részére nem volt külön eseti gyám kirendelve. A bíróság nagyon részletesen levezette az ítélet 5.-7. oldalán, hogy milyen intézkedéseket tett és mit vett figyelembe a hatóság a döntése meghozatalakor megállapítva, hogy nem merült fel olyan tény és körülmény a közigazgatási hatósági eljárásban, amely felvetette volna a szülők és a kiskorú közötti érdekellentétet. A szülők a közigazgatási eljárásban a kiskorú érdekeit is képviselték és keresetet is közösen terjesztettek elő. Az elsőfokú ítélet levezetése tényszerű, időrendben tartalmazza az eljárási cselekményeket, azok tartalmát, melyből a Kúria szerint is logikusan levezethető volt az ítéleti okfejtés.
- [21] A Kúria külön kiemeli, hogy tény, mely szerint a közigazgatási eljárásban a gyermeket bontásra nem kötelezték, de képviselőjében az eljárásban ott voltak a szülei. A perben a kiskorú, mint érintett felperesként részt vehetett és részt is vett, számára eseti gyámot rendeltek ki, eleget téve ezzel a Kúria korábbi ítéletében foglalt iránymutatásának. Majd pedig az elsőfokú bíróság megvizsgálta a Kúria ítéletében foglalt szempontok szerint, hogy fennáll-e bármilyen érdekellentét, illetőleg szükséges-e valamilyen bizonyítás a kiskorú vonatkozásában. Ilyen okot, indokot az elsőfokú bíróság nem talált. Az a körülmény, hogy a jogellenesen felépített építmény alapjául szolgáló ingatlan tulajdonosa kiskorú személy is, önmagában nem jelent a bontásra kötelezés tekintetében érdekellentétet, és ilyenre a közigazgatási eljárásban hivatkozás

nem merült fel. Az elsőfokú bíróság döntése tehát jogszerű, eljárási szabálytalanság sem történt, a gyermek képviselete biztosítva volt.

- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben említett körben az ítélet egyéb megállapításával is egyetértett. Ismétlés nélkül csupán arra mutat rá, hogy sem az alperes sem a bíróság nem sértette meg az Étv. 48. § (2) bekezdésében foglaltakat, amikor a fennmaradási engedély megtagadása okaként a közérdek sérelmére hivatkozott. A HÉSZ-ben foglaltakkal szembeni jelentős mértékű - a megengedett hatszorosát jelentő - túlépítkezés megvalósítja a közérdeksérelmet, annak így értékelése nem jogszabálysértő. Továbbá nem lehetett az OTÉK módosítására hivatkozni a beépítési százalék számításánál, hiszen a jogszabály módosítás kétségtől a másodfokú határozat meghozatalát követően történt. Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a Pp. 339/A. §-a szerint a bíróság a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül. Kijelenthető, hogy az alperesi határozat jogszerűsége a meghozatalakor hatályba lévő jogszabály alapján fennállt.
- [23] A kizárás vonatkozásában pedig a Kúria rögzíti, hogy már a megelőző elsőfokú ítélet is a Pp. 335/A. §-ába ütköző tiltott keresetváltoztatásnak minősítette a felperesek ezen kérelmét, és ezen a Kúria korábbi végzése sem változtatott. A keresetváltoztatás tilalmának feloldásáról - amit az elsőfokú ítélet szó szerint idézett is - csupán és kifejezetten a kiskorú érdekében, az esetlegesen felmerülő bizonyításra szoruló tények vonatkozásában rendelkezett, ezért lényegében szükségtelen volt az elsőfokú bíróságnak ebben a kérdésben érdemben, másodlagosan külön állást foglalnia. Ez azonban önmagában az ítélet jogszerűségét nem érinti.
- [24] Fentiekre való tekintettel tehát a Kúria az érdemben helyes elsőfokú ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapulvételével hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [25] *Önmagában az a körülmény, hogy a szülők által engedély nélkül, szabálytalanul épített és ezért bontásra kötelezett ingatlan részben kiskorú tulajdonában is van, nem alapozza meg a bontási határozat vonatkozásában a szülők és a kiskorú közötti érdekellentét fennállását. A kiskorú nem szerezhetsz a szülők szabálytalan építkezése miatt többletjogokat.*

Záró rész

- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.
- [27] A Kúria az alperesnél felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére a felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése és 82. § (1)

bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte.

- [28] A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a felpereseket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésére és a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére tekintettel kötelezte.
- [29] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. május 10.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő